

na náležitém postupu sporného řízení. Dovolací soud nemá důvodu, by se od tohoto stanoviska v souzeném případě odchýlil, a jest proto jen zkoumati, zda z okolností souzeného případu vyplývá, že žalobce dal najevo trvalý nezájem na náležitém postupu sporného řízení. K této otázce nelze než přisvědčiti, neboť bylo zjištěno, že se žalobce o tom, že žaloba nemohla býti doručena žalovanému, ježto jest neznámého pobytu, dověděl již při prvním roku dne 16. dubna 1928, že však podnikl další kroky k vypátrání pobytu žalovaného teprve v únoru 1930, tudíž téměř po uplynutí dvou let. Jest proto souhlasiti s právním názorem odvolacího soudu, že žalobce nepokračoval řádně ve sporném řízení a že tudíž nebylo přetrženo promlčení zážalovaného nároku. Ani právní názor dovolatelův, že prý počíná nová promlčecí lhůta ode dne, kdy nebylo v řízení řádně pokračováno, tudíž v tomto případě od prvního roku dne 16. dubna 1928, nemůže obstáti. Z § 1497 obč. zák. plyne jasně (arg. slůvko »und«), že řádné pokračování ve sporném řízení jest předpokladem přetržení promlčení. Nebylo-li řádně pokračováno v řízení, nebyla původní promlčecí lhůta vůbec přetržena, nýbrž běžela dále (srovnej rozhodnutí čís. 4180 sb. n. s.). Byla tudíž žaloba odvolacím soudem právem zamítnuta z důvodu promlčení zažalované pohledávky (§ 1486 čís. 5 obč. zák. a § 1 zákona ze dne 26. března 1925, čís. 47 sb. z. a n.).

Čís. 12105.

Trestní soudnictví nad mládeží (zákon ze dne 11. března 1931, čís. 48 sb. z. a n.).

V případě § 36 zákona jde o přenesení poručenské (opatrovnické) pravomoci, ovšem jen co do péče o osobu nezletilého provinilce a jeho sourozenců mravně ohrožených a co do dozoru nad nimi, od soudu poručenského na okresní soud, vykonávající trestní soudnictví nad mládeží. O provedení tohoto přenesení platí druhý odstavec § 111 j. n.

K tomu, by příslušný poručenský (opatrovnický) soud požádal o výkon ochranného dozoru poručenský (opatrovnický) soud, v jehož obvodě se mladistvý zdržuje, není třeba schválení nadřízeného soudu.

(Rozh. ze dne 17. listopadu 1932, Nd II 132/32.)

Okresní soud ve Frýdku jako příslušný soud opatrovnický (§ 109 j. n. a § 63 zák. čís. 48/1931) žádal, by nejvyšší soud přenesl podle § 36 zák. čís. 48/1931 ochranný dozor nad nezletilým Rudolfem M-em, pod který byl dán soudem mládeže v Praze, na okresní soud v Praze v obvodu soudu mládeže v Praze.

Nejvyšší soud vrátil spisy okresního soudu ve Frýdku s tímto vyřízením.

Důvody:

Okresní soud — jak se zdá — směsuje dvojí předpis zákona o trestním soudnictví nad mládeží různého významu a dosahu. Podle § 36 může na okresní soud, uvedený v § 35 odst. (1) a (2), býti přenesena péče o osobu nezletilého, který byl odsouzen pro provinění, a o osobu jeho

sourozenců, kterým hrozí nebezpečí mravní zkázy, jakož i dozor nad nimi. Tento soud vykoná dozor a péči na něho přenesenou podle ustanovení o řízení ve věcech poručenských a opatrovnických. Jde tu, podle vzoru § 111 j. n., jakž patrno z vysvětlivek k vládnímu návrhu při § 36, o přenesení poručenské (opatrovnické) pravomoci, ovšem jen co do péče o osobu nezletilého provinilce a jeho sourozenců mravně ohrožených, co do dozoru nad nimi, od soudu poručenského na okresní soud, vykonávající podle § 35 odstavec (1) a (2) trestní soudnictví nad mládeží. Poněvadž přenesení podle § 36 se též má státi podle ustanovení o řízení ve věcech poručenských a opatrovnických, platí o jeho provedení druhý odstavec § 111 j. n., podle něhož je přenesení účinné, když druhý soud převezme příslušnost naň vznesenou, a schválení vrchním soudem, pokud se týče nejvyšším soudem je k účinnosti přenesení třeba teprve, když se druhý soud zdráhá tak učiniti. Ze spisů není patrno, že by se druhý soud převzetí vzpíral. Ochranný dozor (§ 11) jest zvláštním ochranným opatřením podle zákona o trestním soudnictví nad mládeží. Podle § 63 vykonává ochranný dozor příslušný soud poručenský nebo na jeho požádání poručenský soud, v jehož obvodu se mladistvý trvale zdržuje. Tu stačí, by příslušný soud poručenský (opatrovnický) požádal o výkon ochranného dozoru poručenský (opatrovnický) soud, v jehož obvodu se mladistvý trvale zdržuje. Dožádání vydá příslušný soud podle § 37 j. n. ve vlastní pravomoci; schválení nadřízeného soudu není třeba. Za tohoto stavu věci není nejvyšší soud dosud povolán, by v této věci učinil nějaké opatření.

Čís. 12106.

Ve sporu o vylučovací žalobě podle § 47 (1) konk. ř. jest stranou ve sporu správce úpadkové podstaty, nikoliv úpadce, který tu nemá vůbec působnosti, býti stranou ve sporu.

Byly-li dodané stroje, k nimž si dodavatel vyhradil vlastnictví, spojeny s nemovitostí objednatele způsobem uvedeným v § 294 obč. zák., aniž si dodavatel vymohl knihovní poznámku podle § 297 a) obč. zák., staly se příslušenstvím nemovitosti, přestaly býti vlastnictvím dodavatele a staly se vlastnictvím objednatele. Napotomní vlastnickou žalobu dodavatele jest zamítnouti, ať byla podána přímo na objednatele, nebo jako vylučovací žaloba v řízení konkursním na správce objednatelovy úpadkové podstaty.

(Rozh. ze dne 18. listopadu 1932, R I 814/32.)

Žalobě, již se domáhala žalující firma na správci konkursní podstaty žalované firmy, by bylo zjištěno, že žalobkyni přísluší vlastnické právo ke strojům a že žalovaný jest povinen stroje vrátiti, procesní soud první stolice vyhověl. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvému soudu, by ji, vyčkaje pravomoci, znovu projednal a rozhodl, v podstatě proto, by bylo zjištěno, zda a které stroje a jak byly spojeny s tovární nemovitostí, by bylo lze posouditi, zda se staly jejím příslušenstvím.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.